

Casa Cúpula

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Major de la Floresta, número 11
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.442987759225
Longitud: 2.0753375751282
UTM Est (X): 422757
UTM Nord (Y): 4588348

Classificació

Número de fitxa 08205 - 874
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1973
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2885906DF2828F0001DF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 05/10/2024 - 21:05
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dv., 30/01/2026 - 09:13

Descripció

Aquest habitatge és una estructura geodèsica adaptada a la topografia del terreny. Es tracta d'un volum unitari que interiorment es desenvolupa en tres nivells. En planta, el perímetre de l'edifici està format per la unió de dos arcs rebaixats que originen una forma allargada. El revestiment de la cúpula és arrebossat, i conté finestres triangulars distribuïdes de manera aleatòria. Del carener en sobresurten dues xemeneies primes.

Observacions:

Avui la casa ha esdevingut un dels elements emblemàtics del barri de la Floresta.

Història

Aquest habitatge fou construït l'any 1973. El seu propietari Josep Maria Berenguer i l'arquitecte Carlos Gutiérrez, influïts pel moviment hippie, van experimentar amb l'estructura geodèsica com a solució constructiva.

Josep Maria Berenguer (1944-2012), il·lustrador, fotògraf i editor, fou fundador, juntament amb Josep Toutain (1932-1997), de "Ediciones La Cúpula", l'any 1979, amb la revista de còmic underground "El Víbora" com a publicació de referència. A aquest habitatge va funcionar també la redacció de l'editorial.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[El fundador de 'El Víbora', santcugatense \(Consulta: 5-10-2024\)](#)

[Mor el florestà Josep Maria Berenguer, creador d'"El Víbora' \(Consulta: 15-10-2...](#)

[Sant Cugat Media. Una casa peculiar a la Floresta: la unió de l'arquitectura i ...](#)

